

”

وقتی کار و تلاش موجب بسط شخصیت انسان شود دیگر به درآمدش اهمیت چندانی نمی‌دهد و اساساً شاهکارها ساخته عشق و علاقه به کار است، نه پول و درآمد. با پول می‌شود کار ایجاد کرد ولی با پول نمی‌شود شاهکار به وجود آورد

حتماً متوجه شده‌اید که بعضی از افراد تفکرشان فقط تفکر ریاضی‌مند است و سعی می‌کنند همه چیز را در قالب ریاضیات محدود کنند و بفهمند. مانند آقای مهندس بازرگان که حتی قرآن را هم در قالب نظم ریاضی دنبال می‌کردند و کتاب «سیر تحول در قرآن» را می‌نویسند و به گفته خودشان ۱۴ سال در تألیف آن وقت می‌گذرانند که به نظر بنده آن کتاب هیچ فهمی از قرآن به شما ارائه نمی‌کند یا مثل گالیله که می‌گوید کتاب مقدس هم با قواعد ریاضی تهیه شده است. این مثل آن است که عالم را تنها در محدوده کمیت‌هایش مدنظر قرار دهیم و از ابعاد کیفی و معنوی آن غفلت کنیم.

در حالی که افق حضور انسان بسیار بیشتر از محدوده کمیت‌ها است، هرچند از توجه به کمیت‌ها که نوعی نگاه مهندسی به عالم است هم نباید غفلت کرد و از این جهت ملاحظه می‌کنید علامه طباطبایی چهار سال نزد بهترین استاد‌های ریاضی مثل آیت‌الله خوانساری به خواندن ریاضیات مشغول شدند.

یا آیت‌الله حسن زاده و آن دقت خاص‌شان در ریاضیات و نجوم که زیانزد است، زیرا نمی‌توان در نسبت با حقیقت از انضباط ریاضی‌مند غافل بود. به همین دلیل علامه طباطبایی در تفسیر «المیزان» سعی دارند نسبت با ابعاد عقلانی قرآن مطلب به حاشیه نرود، زیرا علامه طباطبایی یک فیلسوف عارف ریاضیدان می‌باشند. نتیجه این می‌شود که زبان‌شان طوری است که می‌توانند با عقل بشر امروز سخن بگویند و اینکه عرض شد باید بتوان در این جهان حاضر شد و «از بودنی که بودن در این تاریخ است محروم نشد». به این معنا است که در عین ایرانی بودن به عنوان هویتی که با ما همراه است، در جهان امروز حاضر بودن هم جزو ابعاد امروزی‌مان شده است.

عرض شد عده‌ای تنها در عقل ریاضی محدود می‌شوند و عده‌ای هم ابداً حاضر نیستند که بانگاه ریاضی به موجودات در خود و در عالم

حاضر شوند که معلوم است این افراد نمی‌توانند تفکر را در انضباط منظمی جاری کنند. در حالی که اگر بنا نیست تفکر را محدود به تفکر کمیت‌گرایی ریاضی بکنیم و جان انسان به نحوه‌ای از شعرانگی نیاز دارد، ولی باز تفکر ریاضی‌مند را نیز باید حفظ کنیم تا انضباط عقلی حفظ بشود.

شور زندگی در ساحت «صنعت»

با توجه به نکات فوق باید از خود سؤال کنیم مواجهه ما با خودمان چگونه باید باشد که شور زندگی در ساحت «صنعت» شکل بگیرد؟ این پرسش مهمی برای یک دانشجوی فنی خواهد بود تا خود را در همه ابعاد انسانی رشد دهد و سپس از مدتی گرفتار نیست‌انگاری نگردد. اینکه ملاحظه می‌کنید بعضی از هم‌کلاسی‌هایتان گرفتار تردید شده‌اند تا آنجا که می‌خواهند رشته فنی خود را رها کرده و به امور معنوی مثل حضور در حوزه بپردازند، به جهت آن است که گمان می‌کنند نمی‌توان در عین حضور در رشته‌های فنی، ابعاد عقلی و قدسی خود را رشد داد.

توربین پیشرفته گازی شرکت مینای ایران

